

## 1 Lokale milieunormen

### 1.1 Achtergrond en gekozen normstelling

Het Besluit kwaliteit leefomgeving bevat op dit moment geen instructieregels voor het toelaten van windparken van 3 windturbines of meer, zoals Windpark Echteld-Lienden. De reden hiervoor is de tussenuitspraak van uw Afdeling van 30 juni 2021 over het Windpark Delfzijl (hierna: de tussenuitspraak over Windpark Delfzijl).<sup>1</sup> In de uitspraak Windpark Delfzijl oordeelde uw Afdeling – in vervolg op het arrest Nevele van het Hof van Justitie van de Europese Unie<sup>2</sup> – dat de windturbinebepalingen uit het Activiteitenbesluit (oud) en de Activiteitenregeling (oud) vanwege strijd met het Unierecht buiten toepassing moeten worden gelaten. Dit omdat in strijd met de SMB-richtlijn voor de windturbinebepalingen geen plan-MER was gemaakt.<sup>3</sup> De tussenuitspraak over Windpark Delfzijl maakt duidelijk, dat de windturbinebepalingen – zolang daarvoor geen plan-MER is gemaakt – niet meer konden worden toegepast voor besluitvorming voor nieuwe windparken. Naar aanleiding van de tussenuitspraak over Windpark Delfzijl heeft de regering besloten om op grond van een plan-MER in nieuwe windturbinebepalingen te voorzien en tot die windturbinebepalingen gereed zijn, geen instructieregels van toepassing te verklaren op het toelaten van nieuwe windparken van 3 windturbines of meer.<sup>4</sup>

In de tussenuitspraak over Windpark Delfzijl heeft uw Afdeling expliciet aangegeven dat geen noodzaak bestaat om de ruimtelijke besluitvorming voor windparken op te schorten totdat de strijd tussen de windturbinebepalingen en het Unierecht is opgeheven. De Afdeling overwoog dat er geen verplichting bestaat om bij de (eerdere) windturbinebepalingen aan te sluiten. Het is namelijk ook mogelijk om eigen normen te hanteren. Deze normen moeten dan wel voorzien zijn van een actuele, deugdelijke, op zichzelf staande en op de aan de orde zijnde situatie toegesneden motivering.

Zie AbRvS 30 juni 2021, ECLI:NL:RVS:2021:1395, r.o. 65 en 66:

“65. Het ontbreken van een milieubeoordeling op grond van de SMB-richtlijn voor de windturbinebepalingen betekent niet dat aanpassing van de bestreden besluiten niet meer aan de orde kan zijn. Als de regering en de minister voor de windturbinebepalingen alsnog een deugdelijke planmilieueffectrapportage verrichten en de windturbinebepalingen handhaven of aanpassen, dan kan en mag de raad voor zijn standpunt over de ruimtelijke aanvaardbaarheid van het bestemmingsplan opnieuw bij die (aangepaste) bepalingen aansluiten. De Afdeling wijst erop dat er ook andere mogelijkheden zijn. De raad is namelijk niet verplicht om bij zijn beslissing over de goede ruimtelijke ordening bij de windturbinebepalingen aan te sluiten. Hij kan er ook voor kiezen om door hem gekozen normen te hanteren. Die normen moeten dan wel zijn voorzien van een actuele, deugdelijke, op zichzelf staande en op de aan de orde zijnde situatie toegesneden motivering.”

<sup>1</sup> AbRvS 30 juni 2021, ECLI:NL:RVS:2021:1395.

<sup>2</sup> HvJ EU 25 juni 2020, ECLI:EU:2020:503.

<sup>3</sup> Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (L 197/30).

<sup>4</sup> Zie Stb. 2022, 181, p. 23.

2 - 11

5.1.2i

5.2.1